

«Унція емоцій варта тонни фактів» Джон Джунон

№ 5(12), 5 травня 2017

НЕОБХІДНІ ЗМІНИ ЧИ БЕЗ- ГЛУЗДА ПРИМХА?

Студенти, які живуть у гуртожитках,
вимагають цілодобового входу
до приміщення

Детальніше на стор. 3

УРОКИ ВЕРХОВОЇ ЇЗДИ:

навіщо, як, де, скільки

Ми поспілкувалася з інструктором 5-річного
стажу у кінному спорті, Володимиром Морозовим,
та готові розповісти вам тонкощі цього заходу.

Детальніше на стор. 4

АНДРІЙ РУБЛЬОВ:

«Мені подобається дарувати
позитивні емоції людям»

Ведучий різноманітних заходів поділився з
нами своїм життєвим досвідом на шляху до
успішної кар'єри та розповів, що допомагає
йому насолоджуватися життям на всі 100 %

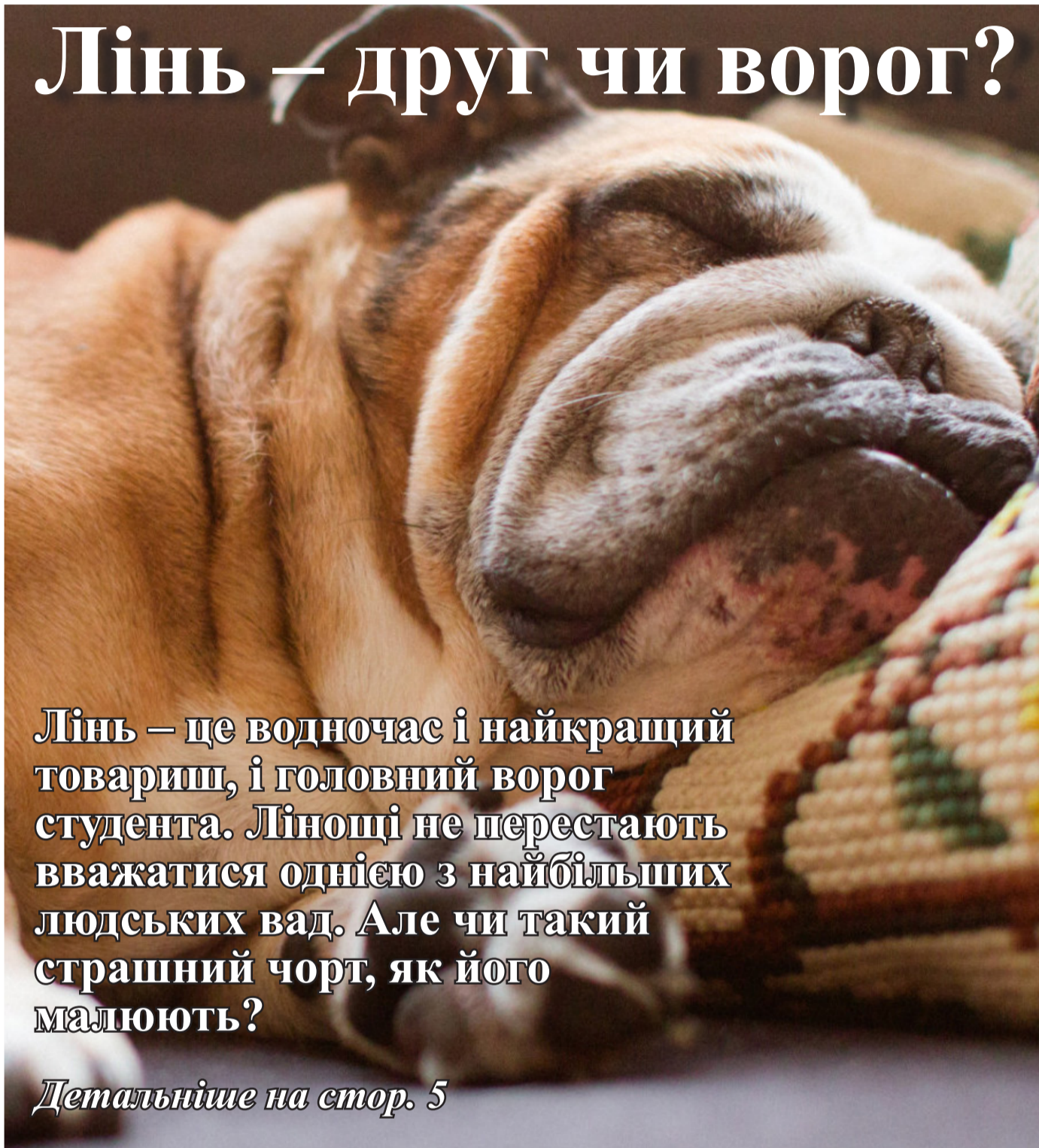
Детальніше на стор. 7

Лінь – друг чи ворог?

Лінь – це водночас і найкращий
товариш, і головний ворог
студента. Лінощі не перестають
вважатися однією з найбільших
людських вад. Але чи такий
страшний чорт, як його
малюють?

Детальніше на стор. 5

«ЗАГОВОРИ, ЩОБ Я ТЕБЕ ПОБАЧИВ»:

Як у Дніпрі проходять
поетичні вечори

Детальніше на стор. 6

ВЕСНА - ЧАС ДЛЯ «ПОСИДЕНЬОК»

Де дешевше придбати продукти
для пікніку

Детальніше на стор. 4

ДЕБАТИ ПО-ЖУРФАКІВСЬКИ

21 квітня відбулися дебати між кандида-
тами на посаду предстуду ФСЗМК

Детальніше на стор. 2

ДЕБАТИ ПО-ЖУРФАКІВСЬКИ

21 квітня відбулися дебати між кандидатами на посаду предстуду ФСЗМК – Віолеттою Негодою та Марією Тукановою. Не буду розписувати дослівно програми обох кандидаток, але відзначу одну, доволі серйозну, на мою думку проблему: передвборчі обіцянки дівчат не містять у собі абсолютно нічого нового та нестандартного. Немає за що зачепитися – тут тобі організація свят, спілкування з викладачами, якіс «встановлення» міцних стосунків з іншими факультетами (а там, між іншим, те ж саме!) і таке інше.

Сумно от що – не знайшлося людини, яка б наважилась пообіцяти шоколадного коня у повний зріст, мішок ескімо по понеділках і автомати на сесії для усіх. Ви спитаєте мене – навіщо ставити задалегідь неможливі цілі та плани? А я відповім вам, що у нас так заведено: експерти підраховували, що за час роботи Верховної Ради політиками було виконано 17,5% власних передвборчих обіцянок. Проведемо паралелі і скористаємось математичними пропорціями: автомати для усіх – то нереальна мрія, проте 20% від цієї обіцянки – хоча б якісь маленькі бонуси, або випадкові бали, що розігруються в лотерею.

Обіцянки наших кандидаток наганують на мене тугу і відчай: невже наші юні красуні-дівчата надають перевагу сліпому копіюванню поведінки «дорослих» політиків, цьому сухому офіційові та однаковим (протягом багатьох років) обіцянкам? Невже голова ради студентів ФСЗМК вважає за краще виставити на показ сирість, буденність, яка нікому не цікава, яка не несе за собою духу молодості та бунтарства, а

пахне шаблонами заяв на отримання субсидії?

Жодних принципових відмінностей між програмами кандидаток я так і не виявив, хіба що Віолетта – першокурсниця, а Марія вже має деякий досвід з факультетського життя. Втім, як би там не було – нічого нового у факультетському житті очікувати не доводиться – вічні «укріплення зв'язків з іншими факультетами», «відкритий діалог з викладачами», «команда КВК», а ще «підтримка існуючих проектів».

У крайньому разі, якщо вже і копіювати антураж та традиції «дорослого» політичного життя, то робити це цікаво, зі смаком! Наприклад, цікаво було б побачити когось із кандидаток з короною та вірними зброєносцями, а іншу – в антуражі Жанни Д'Арк у її кращі часи. Адже можна ж підійти до справи творчо, із вогником, викласти в інстаграм фото штучно зістареного аркушу паперу з надрукованому на ньому союзним договором з економістами чи фізиками, скріплений «кров'ю» – а насправді просто прокапаний вишневим соком. Але ні, але знову – нудні розмови про щось офіційне і таке далеке від молодості, що хочеться сісти і орзплататись. Або створити власну Запорізьку Січ, зі старшиною та Гетьманом на базі одного окремо взятого факультету.

Жаль, а я так чекав на щось грандіозне, казкове і нереальне, що, можливо, мої претензії до «оригінальності» передвборчих програм дівчат мають надто суб'єктивний характер. Але, як казав Єгор Летов, у житті завжди повинне бути відчуття екзистенційного свята.

Богдан ЗВОНИК

Марія Туканова

Віолетта Негода

НАРОДЖЕННЯ МИСТЕЦЬКОЇ КУЗНІ

Настільна гра та книга, пожертвовані меценатами для Кузні

У гуртожитку №2 Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара студенти створюють освітню платформу «Кузня української інтелігенції». Простір стане місцем проведення культурних заходів, дискусій, лекцій, кінопоказів, майстер-класів і тренінгів. Організаторами стали студенти істфаку Гліб Стрижко та Ірина Селезньова. Власне, Ірі ми задали кілька питань, стосовно їх проекту:

Скажи будь ласка, як зародилася ідея створення Кузні Української інтелігенції?

Ідея створення Кузні української інтелігенції зародилася в лютому цього року. Першочергово, ми виходили з потреби студентів в місці, де можна безкоштовно проводити час. В Дніпрі є хаби і коворкінги, а ми створимо Кузню – український простір з українською назвою. В гуртожитку №2 є пуста кімната, на базі якої ми і вирішили розбудувати нашу освітню платформу. На початок березня ми написали проект і активно почали працювати над Кузнею, відкриття якої заплановане на початок вересня 2017 року.

Опиши для наших читачів, що саме там відбуватиметься?

Кузня – молодіжний центр, де проводитимуться культурно-освітні заходи – тренінги, майстер-класи, зустрічі з цікавими людьми, перегляди фільмів. Буде й бібліотека, де студенти зможуть взяти почитати сучасну українську і закордонну літературу. Кузня буде місцем для альтернативного провадження часу студентами. В більшості людей гуртожиток не асоціюється з місцем, де можна культурно розвиватись, а створення Кузні виправить цю проблему.

Чи підтримала ваше починання адміністрація університету?

Адміністрація університету ніяким чином не підтримує створення Кузні. Жодної матеріальної чи фінансової допомоги ми не отримували. Хоча директор студмістечка особисто дав згоду на реалізацію нашого проекту.

Богдан ЗВОНИК

У них є диванчик!

ВІД ВЕРСТАЛЬНИКА

Дорогі читачі!

Команда «Гончар Інфо» плідно працювала над новим номером газети – ось він перед вами!

Тільки є одна проблемка. Ми тут трішки забули про цю колонку, тож її наповнюватиму я.

Перш за все, хотілося б усім побажати веселих свят, оскільки цей номер вийде спочатку на Фейсбуці, а потім вже з'явиться у друкованому вигляді.

По-друге, ми з гордістю повідомляємо, що ви ще встигнете побачити цілий 2 номери «Гончар Інфо» до початку сесії. І тут треба нам зробити важливе оголошення.

Шановний перший курс, з наступного семестру ця газета буде ВАША. Так, саме ви будете створювати редакцію, обирати журналістів, досліджувати різні теми, писати новини тощо. Ви у нас доволі активні (серйозно, ми доволі розганаєлися, а ви і на вибори встигли, і ТВ своє намагаєтесь робити). Тож з тяжким боєм на серці, з сумом на душі ми передаємо Гончар Інфо з наступного року – ВАМ. Але це ще не точно.

Можливо, у вас виникне питання, чому колонка редактора перетворилася на колонку верстальника.

Є декілька на те причин:

1. Роботи настільки багато, що редактори просто іноді не встигають.

2. Я давно хотів зайняти цю колонку: мені фон подобається.

А взагалі, дозволяйте нам з Валерою поплакатися трохи. Ми стільки цього чекали, і от у нас з'явився шанс на власну колонку.

Ви знаєте, що поки ми скачали нормальну піратку InDesign, нам довелося перевстановлювати систему на компах, бо вірусняк занесло, як колорадських жуків на картоплю. І це був тільки початок.

Одну сторінку для першого випуску газети (ще у жовтні 2016) ми робили мінімум 4 години. На одну газету йшов місяць, бо робота ще не була автоматизована і ніхто не знав, що робити, наразі у нас виходить усе за 2 тижні (лол, кому я брешу, за 2 тижні, ага).

Порада усім першокурсникам: вивчіть або хоча б подивіться, що таке той InDesign, бо потім гірше буде. Ваші верстальники будуть сидіти ночами, не спати по 2-3 дні і ще й вас клювати за те, що б ви дописали або скоротили текст, змінили картинку або зробили інфографіку (Аня, привіт!).

Але навіть за таких умов робити газету – круто! Стрес-тести загартують організм, люди вчаться, а як потім приємно дивитися на свіжий випуск.

І все ж таки мені хочеться вивести якусь тему для дискусії у коментарях на ФБ. Наприклад, як ви хотіли б змінити сучасну структуру ЗМІ? Мені хотілося б, щоб журналіст став особистістю. Щоб це був не просто закардровий голос у ТВ новинах. Аби він не був лише підписом у кінці статті.

У кожній людині є власна думка. Особисто мені набридає просто так давати інформацію людям. Журналіст повинен мати право на висловлення власної думки з приводу події, яка сталася. Якщо ж подія у політичному житті країни або ще якась інша суперечлива тема, то нехай один матеріал роблять два журналісти, які розкажуть про обидва боки новини.

Треба привчати людей не просто тупо вдивлятися в телевізор зі словами «ну это же телек, по телеку\в газете врать не могут». Це не часи СРСР, коли існувала тільки одна правда. Глядач\читач має думати і аналізувати інформацію самостійно. Якщо він не згоден з думкою журналіста, нехай телефонує у редакцію і сперечається з ним, а це вже привід для ще одного матеріалу.

P.S. На жаль, я ще не навчився стисло формулювати думку, тож продовження чекаю у ФБ або в універі, якщо комусь цікава така ідея і ви хочете її обговорити\розкритикувати.

**Знайди 10 помилок у газеті!
Відслідкуй усі десять – та отримай приз.
Власні варіанти відсилай на пошту редакції
goncharinfo.fszmk@gmail.com**

Гончар Інфо

Газета студентів факультету Систем і засобів масової комунікації Дніпровського національного університету ім. Олеся Гончара

Випусковий редактор
Заступник редактора

Оксана АЛЕКСЕЄНКО
Катерина МОЙСЕСЕНКО

Редактори рубрик:
«Життя, як воно є»
«Поміркуюмо»
«Гаманець»

Катерина КОМІССАР
Оксана ЛИСЯК
Олена КОНДРАЦЬКА та
Анна ГРЕБЕНЧУК
Ігор МАЛІСНКО та
Анастасія ГЛУЩЕНКО
Маргарита РАЙКО
Вікторія ДУЛІНОВА та
Єлизавета ГИМБІЛЬ
Валерій ДРИГОЛА та
Анна ВОЙТ

«В об'єктиві»

Дизайн-макет

Микита ГОРОДИВСЬКИЙ та
Валерій ДРИГОЛА

З усіх питань звертатися на пошту редакції:
goncharinfo.fszmk@gmail.com

НЕОБХІДНІ ЗМІНИ ЧИ БЕЗГЛУЗДА ПРИМХА?

Студенти, які живуть у гуртожитках, вимагають цілодобового входу до приміщення.

13 квітня з вікна 4 поверху гуртожитку №5 ДНУ імені Олеся Гончара випадив студент Дмитро Озеряньський. Як відомо, хлопець не зміг вийти з приміщення у надто пізній час, тому він вирішив вилізти у вікно. Дмитро зірвався, отримав серйозні травми та потрапив до реанімації. У результаті цього випадку серед мешканців гуртожитків виникли палкі дебати, чи потрібно зробити вхід та вихід цілодобовим.

Наші журналісти опитали з приводу цього питання комендантів та вахтерів деяких гуртожитків, а також студентів.

Першою своєю думкою поділилася студентка третього курсу Юлія. Вона вважає, що гуртожиток має бути відкритим цілодобово.

Дівчина це пояснила тим, що у кожного бувають різні життєві ситуації.

- Комусь потрібно піти, комусь - повернутися. Я живу у гуртожитку вже сім років. Спочатку - під час навчання у коледжі, тепер - коли в університеті. Багато було ситуацій, коли я залишалася ночувати на вулиці. Не надто приємна справа, - поділилася дівчина. - Нехай вхід буде лише за пропусками, щоб не було сторонніх, але ідея з цілодобовим входом, як на мене, чудова.

- А ось я думаю, що треба розглянути ситуацію з різних боків, - висловився студент 4 курсу Віталій. - Для молодих людей це буде чудово, але ви подумали про вахтерів? Вони ж зовсім не зможуть відпочивати. Також стоїть загроза проникнення до гуртожитку сторонніх, які можуть нанести шкоду як вахтеру, так і комусь із студентів. Це дуже суперечливе питання, яке потребує довгого обговорення та аналізу.

Не втрималася від коментаря і студентка 5 курсу Настя.

- Сім місяців тому в мене вкрали ноутбук. Завдяки тому, що це було після закриття гуртожитку, його знайшли. А уявіть, якби двері були відчинені? Я б давно заощаджувала на новий комп'ютер. Вважаю, зовсім безглузда ідея, щоб гуртожиток був відкритим цілодобово. Студенти ста-

ють менш дисципліновані, почнуть більше гуляти, повертатися в стані алкогольного сп'яніння. Буде більше порушень правопорядку. А за себе, як за дівчину, я взагалі боюся. Мало що може трапитися...

Після розмови з вахтерами гуртожитку №4 стало зрозуміло, що для них це нововведення буде вкрай недоречним. Адже, як зазначила одна з працівників, уночі приходять багато сторонніх людей, а на вахті сидять лише незахищені жінки. У випадку цілодобового входу та виходу у приміщенні має знаходитися охорона. Це вже практикувалося п'ять років тому: охорона приходила о шостій годині вечора та о тій же годині ранку залишала пост.

- Уявіть, ми не зможемо ні на хвилину залишити вахту, неможливо буде зробити обхід, написати зауваження, навіть банальне – сходити до вібиральні. Не можна робити вхід цілодобовим - поскаржилася одна з жінок.

Працівники зізналися: коли студенти допізна працюють або повертаються з дому (бо бувають нічні поїзди), тоді всіх пускають, потрібно лише попе-

редити. А ось коли студенту потрібно вийти за цигарками або алкогольними напоями, то, звісно, їм відмовляють. Але на те й існують правила.

Коменданти гуртожитків мають різні погляди на цю ситуацію. Але зрозуміло одне: студенти - дорослі люди, вони можуть відповідати за свої вчинки.

Дуже важко зробити вірні висновки. Ця ситуація схвилювала не лише студентів, але й все місто. Правил важко дотримуватися, але на те вони й існують. Якщо цей закон є, то, я впевнена, недаремно, - твердо мовила одна з комендантів. Шукати винних у цій ситуації марно. Студенти вимагають зміни правил, але ніхто не змушує їх заради розваги вилізати через вікно. Чому дорослі люди, якими вони себе вважають, йдуть на такі безглузді вчинки? І якби студенти дійсно були розважливими, то таких випадків би не траплялося. Ця ситуація вказує на те, що вільний та цілодобовий вхід може призвести до зростання нещасних випадків та фатальних подій.

Оксана ЛИСЯК

Закони ЗОНИ

КОМЕНТАР ГОЛОВИ РС СТУДМІСТЕЧКА

Світ за ґратами.

Стосовно діючого пропускового режиму ми взяли коментар у майбутнього Голови Ради Студентів студмістечка Івана Омеляненка:

Взагалі то, думка щодо вільного доступу до гуртожитків (а саме у нічний час цікавити Вас, а так розумію) то вона двояка - юридична та фактична (людська). Є певні нормативно-правові акти, які зазначають, що студентів, які проживають у гуртожитках, можуть мати вільний доступ до свого житла.

Що я думаю з цього приводу. Переїду більш до питань студентства та причин, які створюють конфліктні ситуації у даній сфері. Знаю, що багато студентів, що проживають у гуртожитках працюють, а саме мають такий графік роботи, основна частина якого припадає на нічний час. Тут і постає питання доступу до гуртожитку. РС студмістечка разом з представником адміністрації в обличчя директора студмістечка з розумінням ставиться до таких ситуацій, тому пропонує наступний підхід: студентам, які працюють, пропонують взяти довідку з місця роботи та скласти певний графік. Потім попередити про це директора студмістечка, аби уникнути непотрібних розмов з персоналом гуртожитку, які відповідають за пропусний режим. І все, проблему можна вважати вирі-

шеною.

Що стосується інших осіб, які мають бажання потрапити до гуртожитку опісля 24.00, то дане питання теж вирішується. Наприклад, якщо це пов'язано з прибуттям до міста у нічний час або іншою причиною, яка не порушує насамперед внутрішній розпорядок гуртожитку та умови договору, який укладається для поселення у гуртожиток, то студенти повинні мати змогу потрапити до гуртожитку без будь-яких утисків чи стягнень. У деяких гуртожитках це властиво контролювати і ця система діє. Але є й такі, де це не виконується. Тому, я маю на меті створити певну форму до якої студенти можуть анонімно подати скаргу, де будуть вказані:

- 1) Номер гуртожитку.
- 2) Певна ситуація, яка, на думку студента, порушувала його права. Така система потрібна для того, щоб ми змогли відслідковувати в яких гуртожитках є порушення.

Але є й інша ситуація, фактична, на яку я вже вказував. Переважна кількість студентів вимагає цілодобовий доступ до гуртожитку з тих причин, що не вважаються поважними. До того ж грубо порушуючи норми, починаючи від внутрішнього розпорядку гуртожитку, Статуту ДНУ, та взагалі законодавства України. Якщо дивитись на

цю ситуацію з нейтральної сторони, то за кожне порушення норм слідше певна відповідальність та покарання, правильно? Навожу приклад. Студент прийшов до гуртожитку в нетверезому вигляді, що за внутрішніми нормами студмістечка вважається грубим порушенням, за яким слідше виселення. Що ж виходить? Тепер будемо виселяти 60 % (образно) студентства з гуртожитку і 30 % відряхувати з університету? Саме така ситуація чекає нас в тому разі, якщо доступ буде цілодобовим. Тому я не вважаю вірним те твердження, що усі наші біди в пропусковому режимі. Я навіч вище приклади того, як можна потрапити до гуртожитку. Продублюю, якщо виникне ситуація, яка порушуватиме права студентів, буду дуже вдячний, якщо студенти будуть звертатися до нас і лише тоді ми зможемо цей момент контролювати.

Я, як представник інтересів студентства, можу сказати що вмотивований захищати права кожного студента, але в тому випадку, якщо сам студент не є порушником і не є причиною безладу в гуртожитку. В гуртожитках повинен бути порядок, а не хаос, вибачте.

Слід зазначити, що саме адміністрація в особі ректора запропонувала ту форму пропуску, про яку я писав вище, яка, на мою думку є дуже ліберальною для студентства та, можна сказати, зручна. Оскільки і контроль залишився, який повинен бути, доречі, і для студентства це дуже прийнятно (я, сам студент, і вважаю цю форму справедливою стосовно обох сторін). До речі, ректор, в силу власних повноважень, дав вказівки працівникам вишу щодо цього питання. Тому нам залишається лише контролювати цей процес.

Як вплинути? Я вже писав щодо цього) Поки не має цієї форми (оскільки я поки що тільки кандидат на посаду Голови РС студмістечка) прошу звертатися до діючих РС гуртожитків. Якщо проблема залишиться невирішеною, прошу звертатися до мене. Хочу додати, що пропусковий режим, про який я розповів є дуже прогресивним і продуманим серед вишів Дніпра. Це так, на замітку)

Богдан ЗВОНИК

ДОСТУП ДО ВКАЗАНОГО РЕСУРСУ ЗАБЛОКОВАНО:

Роздуми про те, чи потрібні нашим студентам цілодобово відкриті гуртожитки

Поки всі обговорюють проект оновленого календаря свят, який, сподіваюсь, все ж таки визнають туалетним папером, пропоную поміркувати на теми не менш приземлені. 14 квітня студент нашого університету «полетів» на землю з четвертого поверху гуртожитку №5. Подія не опинилася поза увагою молодіжних організацій. На їх погляд, інцидент стався через відсутність цілодобового доступу до «святитища студентства». Мовляв, хотів вийти, а не дали! Одна зі спільнот навіть запустила власний проект «Общаги 24/7». Суть доволі проста: боротися (поки більше схоже на «кричати») за те, аби гуртожитки були відкриті постійно й без заборон на вхід чи вихід.

Пропоную відразу абстрагуватися від юридичних моментів, адже шукати відповіді у законі – як «розкопувати» голку в стопі сіна. Краще вже відразу все спалити! Як ви вже здогадалися, чіткої відповіді на питання: «Чи можуть студенти мати безперешкодний доступ до гуртожитків?» - там, звичайно, немає. Минулі практики подібних ініціатив показують, що проживання студентів у «общагах» регламентують навчальні заклади. 17 жовтня 2015 року Міністерство освіти і науки України вже реагувало на постійні звернення щодо питання гуртожитків і у відкритому листі рекомендувало керівникам навчальних закладів переглянути питання доступу до них. Особливих змін з тих часів не відбулося. Конституція ж дає нам лише статтю 311-ту Цивільного Кодексу, де сказано, що «фізична особа не може бути виселена або іншим чином примусово позбавлена житла, крім випадків, встановлених законом». Попри весь гамір навколо закону, який не цитують тільки ледарі, не можна говорити про можливість його застосування щодо справ «святитищ». Конкретика де? Ви ж розумієте, що без неї можна будь-що трактувати по-різному і якнайвигідніше для себе. В тому числі й Конституцію.

Слід чітко розуміти, що самоврядування будь-якого нашого гуртожитку – це «реінкарнована» система радянського зразка (здається, що вона навіть не помирилася). Як би мені зараз не було бридко у тисячний раз повторювати прості істини й у деякій мірі займатися «пустослів'ям», але все, що має штамп «радянське», ще довго не викориниться зі свідомості більшої частини суспільства. Тому очікувати гуртожитківський варіант «безвізу» – марна трата часу. Сьогоднішня ініціатива дуже схожа на таку, яка оговорється білим димом забуття у потоці часу. Перші згадки про волаючих у пустелі студентів, які хочуть «24 на 7» датуються в Інтернеті ще 2011-им роком. Відкрили? Судячи з усього цього – ні! Та й погодьтеся, що зараз мало хто може уявити ідеальний гуртожиток без пережитків Союзу. Знову орієнтуємося на Америку? Можу з ясністю в розумі заявити, що ніхто не знає нутроців американської системи. Та й надто вже часто ми думками копіюємо цю країну. Чи настане той день, коли ми зробимо щось своє?

Правильним рішенням буде «відійти» від ініціатив, паперової тяганини й поговорити безпосередньо про корисність або шкідливість, якщо хочете – потрібність, системи «24 на 7». Думки студентів доволі однозначні. Вони жваво тягнуть обидві руки за зрушення питання з мертвої точки. Старше покоління, яке у свій час мало справу зі «святитищами», схилиється до слів «порядок має бути». Хтось скаже, що це ще не вивірені з голови радянські стандарти, але давайте ширше: хіба з нашими людьми можна по-іншому? Поясните тепер, де грань між свавіллям і реформою для студентів? Перш ніж починати говорити про світле майбутнє варто подумати, що, може, не таке вже воно й світле. Прив'яжемо потік думок до конкретної ситуації з падаючим з четвертого поверху студентом. Святкування Дня космонавтики, глибока ніч і нестримне бажання купити цигарки, дріт на вікні як перспектива злізти вниз... Вибачте, ви ще й досі вважаєте, що студент був не нападити? Добре знаючи що «кухню» зсередни, скажу, що навряд там був хоч якийсь натяк на тверезість думок. ЗМІ, до речі, про цей момент умовчують, а варто було б щось і написати.

В такому випадку позиція має бути цілком однозначна: студентів у стані сп'яніння з гуртожитку не випускаємо! Найголовніший аргумент – це для них так само небезпечно, як і стрибати з четвертого поверху. Все інше слід сміливо відрізати лезом Оккама. Який сенс обмінювати шило на мило, якщо результат (а в даному випадку - побоювання) однаковий. З цієї точки зору абсолютний «24 на 7» нам не потрібний. Не з нашими людьми. Вибачте!

Але є й інший випадок. Комусь, наприклад, потрібно пізно повернутися з благородного заходу (на кшталт роботи). Або потяг з Львову приїхав дуже пізно, і коменданта ця відмова абсолютно «не колихася». Безперечно, єдиним рішенням буде пустити, бо в інакшому випадку вийде дуже недобра картина, погодьтеся.

Залишилося зовсім небагато: з'єднати дві попередні тези докупи. Як би парадоксально не звучало, але ці дві позиції поєднуються сьогодні, в нинішній системі. Запитайте десять студентів про те, чи можна домовитися з комендантом зайти після роботи в гуртожиток або за щось інше. Вісім скаже, що це можливо. Десь за допомогою слів, а десь не обійтися без невеличкого презенту. Натяк на свавілля, не відчуваєте?

Думаю, почати боротьбу слід саме з неясністю. Час зрозуміти, що гуртожитки нам не відкривають. А от здійснити галас щодо чітких правил в якому випадку випустити, а в якому ні – можна й потрібно. Чи будуть додержані правила представниками управління гуртожитками і студентами – справа вже інша. Але не можна заперечувати, що зрушення питання з мертвої точки слід починати саме з цього. Інших альтернатив для нас я просто не бачу!

Ігор МАЛІЄНКО

ПІЦЦА & СУШІ

«Розщедритися» на похід до ресторану чи спробувати себе у ролі шеф-кухаря

Піцца з доставкою – вигідно, швидко і смачно

Досить часто хочеться «полаштувати» себе чимось смачним і незвичайним. Зазвичай вибір падає на суші або піцу. Але гаманець студента не завжди готовий для такого «свята». Тож, як вигідніше поласувати улюбленими стравами? З'ясуємо.

Варіант 1: доставка додому

Коли кортить зібратися вдома з друзями (родиною) за переглядом цікавого кіно або, коли повертаєшся втомлений – лиш щось готувати, а потім ще й мити посуд, ідеальний варіант у цьому випадку – доставка їжі додому.

Варто лише зробити запит у пошуковому рядку – і перед вами вже безліч варіантів. Але потрібно звернути увагу на вартість мінімального замовлення. Деякі заклади пропонують безкоштовну доставку за умовою замовлення на суму, у середньому, від 150 грн. Якщо ви розраховуєте на невелику ціну, будуть готові заплатити принаймні 30-85 грн. До того ж, вартість доставки вночі може бути вищою. Однак за умов самовивозу деякі заклади надають 10%-у знижку («Rock n Roll», «ArtPizza» тощо). Середній час очікування доставки складає годину. При замовленні певної страви або на певну суму (у середньому 200-300 грн) певні ресторани дають ролі або напої у подарунок, отож, обов'язково скористайтеся цим приємним бонусом.

Якщо говорити про ціни на піцу, то класична «Маргарита» коштуватиме вам близько 70 грн, м'ясні піци – від 100 грн, а «4 сири» – близько 130 грн. Ціни також варіюються залежно від маси страви.

Ціна на мінімальний сет з ролів (6-8 шт.): норімакі - 30 грн, урамакі («Каліфорнія»), «Філадельфія» і т.п.) - від 70 грн. Найбільш вигідно брати великі асорті-сети – від 250 грн за кілограм. Такої кількості вистачить на компанію з 3-4 людей (мінімум) і спробувати вдасться різні види

ролів. Суші продаються здебільшого поштучно і коштують від 13 грн. Перевірте, чи включені соєвий соус та васабі у вартість сету: можливо, їх слід замовляти окремо.

Варіант 2: похід у ресторан

Антураж, музика та ввічливий офіціант, який виконає будь-яку забаганку – ось за чим ми йдемо у ресторан. Більшість закладів пропонують як західну, так і східну кухню, тому майже усюди ви знайдете і піцу, і ролі.

Ціни на піцу та суші різняться. Однак, вони схожі на ті, які пропонуються у попередньому варіанті. Проте ресторан передбачає «чайові», бажано, 10% від суми замовлення. Будьте уважні - деякі заклади включають обслуговування у рахунок.

Пам'ятайте, що у деяких закладах на свій День народження (у багатьох випадках – протягом тижня до і після) ви можете отримати знижку від 20%. Про цю акцію можна дізнатися на сайті ресторану чи в офіціанта. Щоб долучитися до неї обов'язково мати при собі паспорт для підтвердження дати.

Варіант 3: приготувати власноруч

Коли прийде натхнення і захочеться порадувати себе і близьких домашньою їжею, доволі швидким і простим варіантом знову ж таки залишаються піцца і суші. Вважається, що вдома готувати дешевше. Подивимось, чи насправді це так.

Готуючи піцу спочатку потрібно вирішити, чи готові ви самотужки випікати корж для піци. Це коштуватиме дешево, та потребуватиме більше часу. До того ж, за відсутністю досвіду тісто може не приготуватися правильно з першого разу. Тож набагато простіше купити готову основу у магазині (близько 25 грн). Далі потрібно визначитися з інгредієнтами. Ми підрахували вартість інгредієнтів для основних видів піци (разом з основою). Вийшло ось що: «Маргарита» - близько 65 грн, «Піцца з куркою та грибами» – 98 грн, «Піцца з морепродуктами» – 173 грн, «4 сири» – 160 грн.

Для приготування суші та ролів зручно використовувати бамбуковий килимок (макісу), який можна придбати за 51 грн. Набір паличок для суші (5 пар) коштує 8 грн. Також необхідно окремо купити листя норі (20 грн за 14 г), рисовий оцет (від 22 грн за 200 мл), соєвий соус (25 грн за 250 мл), васабі (12 грн за 30 г порошку) та маринований імбир (28 грн за 230 г). Інгредієнтів може вистачити на декілька порцій. Щодо самих ролів та суші – набір продуктів залежить від власних уподобань. Порція 18 «норімакі з лососем», наприклад, коштуватиме близько 106 грн (за умови, що вищевказані інгредієнти куплені окремо), а така ж порція ролів «Каліфорнія» - мінімум 140 грн (за умови використання крабових паличок).

Тож домашні піцца та ролі коштуватимуть дорожче, ніж у ресторані. Найвигіднішим варіантом залишаються піцца або суші з доставкою. Але приготування їжі вдома дає простір для фантазії й експериментів і, безперечно, домашня їжа створена «з любов'ю».

Влада ІВАШУРА

Домашні ролі «Каліфорнія»

ВЕСНА – ЧАС ДЛЯ «ПОСИДЕНЬОК»

Де дешевше придбати продукти для пікніку

Шашлик може вийти найдорожчим смаколикком

Весна – час для пікніків та «рейдів» на природу. Це вже стало своєрідною травневою традицією. Звичайно, студентський кошук може бути різним (від «Мівіні» до простої води). Проте найголовніше – це спілкування. Журналісти «Гончар Інфо» вирішили підрахувати посиденьки на природі. Для закупівлі обираємо ринок або супермаркет.

Звичайно, «Сільпо» або «Варус» для студентів університету занадто дорого, тому можна піти до «АТБ», аби «натрапити» на великі знижки та купити всього, чого душа побажає. На ринку студент зустріне якусь бабу Клаву, яка розказуватиме про свої смаколики безліч цікавих історій, а у той час «обважить» або покладе несвіжий продукт. А також може дати решту не на вашу користь. Але деякі супермаркети мають гіршу репутацію, ніж ринки.

Отже, ми «затарилися» продуктами на десять осіб в супермаркеті і хочемо показати приблизно такі ціни:

Шашлик:

Стегно курчати - від 150 грн. /3 кг
Свинячий ошийок у супермаркеті - 300 грн. /3 кг

Гарнір:

Кетчуп «до шашлику» - від 40,50 грн. / 3 шт.
Майонез - 36 грн. /3 шт.
Спеції «для різних страв» - 7 грн. /пачка.
Хліб - від 24 грн. /3 буханки
Яйця - від 10 грн. / лоток
Картопля - 19,18 грн. / 2 кг
Свіжі огірки - 48,55 грн. /1 кг
Зелена цибуля - від 12 грн. / пучок.
Петрушка - від 10,50 грн. /пучок.
Редис - 35,99 грн. / «весняна нарізка».
Свіжі помідори - від 60,22 грн. /1 кг

Напої:

Пляшка вина - від 50 грн.
Лимонад - від 17 грн. /2 л.
Сік - від 35 грн. /2 л.

Додаткові витрати:

Одноразовий посуд на десять осіб - 22,99 грн.
Журналісти «Гончар Інфо» вирішили підрахувати посиденьки на природі. Для закупівлі обираємо ринок або супермаркет.
Одноразові скатертини для сервірування - від 10 грн. /2 шт.
Серветки - від 3,99 грн. /пачка на 100 шт.
Великі пакети для сміття - від 20 грн. /упаковка.

Остаточна вартість закупівлі у «АТБ» складати:

1) із свининою - 755,92 грн.
2) із куркою - 605,92 грн.

Остаточна вартість закупівлі на ринку становитиме:

1) із свининою - 824,95 грн.
2) із куркою - 455,95 грн.

Виходить, закупівлі на ринку будуть дешевшими, ніж в супермаркетах, навіть якщо мова ведеться про АТБ.

Студентські посиденьки «зберуть», як завжди, велику компанію, тому не треба «жахатися» сучасних цін. Усе-таки можна домовитися щодо продуктів із друзями, які братимуть участь у пікніку. До того ж, можливо, хтось живе у приватному будинку, тож, має нагоду зірвати у теплиці власну зелень, назбирати курячі яйця, принести домашній сік або компот. Якщо зовсім нема грошей, ніхто не відміняв «походи по сусідах»: у гуртожитку завжди знайдеться смачненьке - вже дешевше. Головне комунікація та спілкування заради якого ми і влаштуємо пікніки. Проте не забувайте загасити жар і прибрати сміття після себе.

Марія АЛЕКСАХА

УРОКИ ВЕРХОВОЇ ЇЗДИ: НАВІЩО, ЯК, ДЕ, СКІЛЬКИ

«Вперше, коли я їздив верхи на коні, я заплакав – це було схоже на політ, до якого прагне людство».

Том Хіддлстон

Фото: Юлія Ткачук. Модель - кінь Грім

Останнім часом у нашому місті велику популярність мають прогулянки верхи на конях. Про це свідчить початок теплого сезону. Ми поспілкувалася з інструктором з 5-річним стажем у кінному спорті, Володимиром Морозовим, та готові розповісти вам тонкощі цього заходу.

Навіщо?

Під час верхової їзди серце коня підлаштовується під ритм серця людини. Завдяки цьому хребет приймає «ідеальне» положення, що дозволяє лікувати будь-які хвороби пов'язані зі спиною. А також тренуються дихальна та серцево-судинна системи, працюють всі групи м'язів, знижується вага, виробляється відчуття ритму. Спілкуючись із твариною, можна позбутися депресії та безсоння. Багато людей обирають цей вид спорту саме заради того, щоб віднайти природну гармонію.

Як?

Фахівці рекомендують дорослим їздити на конях 1 годину, а дітям - 35 хвилин. Вони також зауважують, що тварина відчуває страх та тривогу, тому перед «катанням» на коні слід набратися впевненості.

Де? Скільки?

У Дніпровській області вартість одного заняття (у середньому) коштує 200 гривень. Існує більше 15-ти кінних клубів: «Феррарі», «Мустанг», «Фортуна», «Беркут», «Алліор», «Озерище», «Адреналін» і т.д. ТОП-10 кінних клубів у Дніпровській області.

Цікаві факти

Кут огляду у коня становить майже 360 градусів
*Найбільший кінь у світі жеребець, володар гордого імені Самсон, важив 1520 кг.
Анна ГРЕБЕНЧУК

Top 10

НАЗВА КЛУБУ	АДРЕСА	ЦІНА ЗА ГОДИНУ
1. Феррарі	Парк ім. Воронцова (біля кафе «Старий парк»)	240
2. Алліор	Вул. Богородецька, 90	150
3. Кінний дворик	Вул. Зоводська Набережна, 53	220
4. Мустанг	Вул. Нахімова, 57	200
5. КСШОРУ	Вул. Передова, 775а	200
6. Срібна підкова	СМТ Кіровське, вул. Горького, 62	300
7. Беркут	Донецьке шосе, 2Д	180
8. Бреч	Бреч, вул. Шкільна, 15	200
9. Озерище	С. Юбілейне, вул. Садова, 2а	220
10. Адреналін (KAVA)	Вул. М. Грушевського, 1	220

ЛІНОЩІ – ПОРОК СТУДЕНСТВА або як з такою «хворобою» боряться молоді люди

У всіх таке буває, що ми відкладаємо те, що можна зробити сьогодні. Не робимо практичку, або взагалі нічого не виконуємо. Можливо, це звичайна лінь, яка не дає змоги робити нові звершення, не дає наснаги навіть на день. Як з цим борються? Як відігнати від себе потребу в заощадженні енергії та відкритися? На ці запитання спробують відповісти студенти дніпровських вузів.

Олександр. Студент ДНУ, 4 курс.

«Почну з того, що я переглянув поняття ліні як такої. Лінь – відсутність корисної дії, виходить, щоб збільшити своє «ККД» потрібно заповнювати час кори-

сними діями. По суті, коли я говорю «мені лінь» - я просто «не хочу» це робити. Наприклад, мені ліньки вставати рано вранці - я не хочу вставати рано вранці, тому що пізно ліг. Це призводить до поняття мотивації і розподілу часу. Тобто, я борюся з лінно інструментами мотивації і нагород, де я бачу те, що «я хочу». Наприклад, я хочу встати рано вранці, щоб відправитися на ранкову риболовлю. Де є КОРИСНІ і ПРИСМНІ дії, там немає ліні!».

Діана. Студентка ДНУ, 2 курс.

«Напевно, для мене найвірніший спосіб побороти лінь - це запевнити себе в тому, що якщо стоїть вибір «так» чи «ні», завжди обирати «так». Звідси, коли дово-

диться вирішувати чи їхати мені на навчання, кажу собі «Так!», піти в зал – «Так!».

І, хоч як це парадоксально, питання я собі частіше за все ставлю в формулюванні на дію, а не на бездіяльність. Як приклад, я могла б запитати себе, почути «так», але я так не питаю, бо суть моєї «методики» в тому, щоб було легше щось зробити, ніж побити байдики.

Анна. Студентка ДНУ, 2 курс.

«Майже ніяк. Але, наприклад, коли хочу змусити себе зробити зарядку - ставлю на шпалери (на телефоні) фото спортивної дівчини. А так прошу рідних змушувати мене щось робити. Так само важливо пам'ятати, що живемо один раз - не варто лінуватися жити. Мама моя без лінощів, тому що у неї є відповідальність за когось. Коли у мене будуть діти, я напевно теж буду без ліні».

Іра. Студентка ДНУ, 4 курс.

«Борюся з нею делайнами. Якщо скоро щось здавати, тоді лінь зникає сама по собі».

Святослав. Студент УДХТУ, 4 курс

Мені зазвичай допомагає така думка: «Лінь - це коли необхідно щось зробити, але бажання недостатньо» - тоді я кажу собі - «Це необхідно». Але в цей момент з'являються сумніви і починається аналіз ступеня «необхідності». Тут найважливіший момент, потрібно припинити всі думки, які можуть сформуватися в соковиті відмазку, абстрагуватися і про-

Можна і так поборитися з лінно

сто піти зробити свою справу. От якось так!»

Валерій. Студент ДНУ, 2 курс.

«Головне джерело боротьби з лінно - це самонавіювання, що або сьогодні, або ніколи. Якась мотивація самого себе. Ти повинен якомога чітко переконати себе в тому, що потрібно працювати, а відкладання справ на «завтра» - веде прямо до пекла».

Анастасія. Студентка ДНУ, 2 курс.

«Я завжди розумію навіщо і заради чого я щось роблю. Це мене дуже мотивує, тим більше у мене завжди спрацьовує рефлекс «не працюватимеш, нічого не досяг-

неш». Також я дуже відповідальна і справжнісінький максималіст, тому не можу лінуватися і байдикувати. Взагалі, мене рідко відвідує стан ліні, хоча зізнаюся іноді так хочеться на все забити і просто валятися на дивані, задерши ноги».

Усі опитані студенти можуть заощаджувати енергію, яку потім виплескують на свої справи, дипломні або курсові. Ці роботи звичайно не витвір мистецтва, проте вони доводять, що студент – скарбниця завзяття та ентузіазму. Якщо діло стосується не навчання, звісно.

Марія АЛЕКСАХА

Енергозбереження - запорука хорошої роботи

ЛІНЬ – ДРУГ ЧИ ВОРОГ?

Це – не лінь! Це – економія сил!

Що таке лінь і з чим її смакують?

Лінь – це водночас і найкращий товариш, і головний ворог студента. Лінуємося ми повсякчас, отримуючи свій ласий шмат задоволення, і навіть не намагаємося приховати цього. Та й навіщо? Ця хвороба давно стала «своєю в дошку» для людини 21-го сторіччя. Однак, незважаючи на це, лінощі не перестають вважатися людською вадою, з ними постійно ведуть боротьбу, намагаючись викоринити з нашого суспільства. Головне питання – навіщо? Чи такий страшний чорт лінощів, як його малюють? Давайте з'ясувати.

Звісно, лінь – не кращий приятель. Вона постійно руйнує наші плани, не дає ефективно працювати та нормально навчатися. Скільки домашніх завдань через неї залишилися невиконаними,

скільки звітів – ненаписаними... Але до того, як оголосити священну війну ліні та перетворити себе на працювиту Попелюшку, вчені все ж таки радять врахувати кілька фактів про користь, яку можна здобути від дружби з нею.

Факт 1. Лінуватися – це корисно

З лінощами усі знайомі, але далеко не кожен знає, що вони – природний стан людського організму. Головною їх функцією є захист від виснаження, що допомагає людям не витрачати сил даремно. Не дарма деякі вчені ставлять лінощі в один ряд з іншими природними потребами людини, наприклад, харчуванням. А як ми приборкуємо голод? Правильно, підкорюємося йому.

Факт 2. Боротьба з лінно – небезпечна

Якщо лінощі – природний стан людини, то занадто запекла протидія їм може спричинити велику шкоду здоров'ю. Коли вам вкрай необхідно зробити негайно щось важливе, а не хочеться, то перебороти себе можна, та лише як виключення. Зловживати цим не треба, бо наш сприймає це як насилля. А тому опір ліні насправді є спробою зробити гірше собі.

Факт 3. Лінь – це показник правильності наших дій

Не секрет, що людина, яка займається улюбленою справою і отримує від неї задоволення, може присвятити згаданому процесу декілька годин поспіль. При цьому, не відчувуючи втоми та не відволікаючись. А-от якщо постійно виникає така ситуація, що вам надто сильно не хочеться йти на першу пару «вбивати» свій час, можливо, ви не тим займаєтесь? Лінь допоможе відповісти на це запитання і врятує вас від нецікавої справи. Зрештою, не все втрачено – ви ще маєте можливість знайти, дійсно, «свою» справу.

Все ще сповненні бажання перебороти свої лінощі? Краще почніть з ними дружити та співпрацювати: життя одразу стане простіше та приємніше. Проте співпрацювати також треба вміти. Власними способами «дружити з лінно» поділилися викладачі.

Ольга Євгенівна Шандра вважає, що для гарних стосунків з лінно потрібна мотивація: «Якщо знайти правильну відповідь на питання «Навіщо мені це?» - проблеми з лінно вирішуються автоматично. Усе інше – недостатність мотивації».

Людмила Валентинівна Хотюн стосовно мотивації має власну думку: «Найвища насолода – зробити те, що, на думку інших, ви

зробити невмозмі. Тому переконайте їх у зворотньому – і насолоджуйтесь!»

Ірина Станіславівна Бучарська зізналася, що боротися з лінно вона не вміє, але про деякі свої «знахідки» на цю тему повідала: «Ігноруйте лінь у випадку обов'язкової і негайної роботи. Якщо ж робота не негайна – замініть необхідне корисним та грайте з лінощами у «піддавки». Наприклад, треба написати твір, а ти сідаєш за конспектування».

Оксана Василівна Гудошник одразу визнала, що з лінно вона переважно домовляється: «Страх,

інтерес та гумор відмінно цьому допомагають. А далі вже кожний обирає для себе: страх (сесії, бідності, дурості), інтерес (до роботи, навчання, практичної, наприклад, «Захист Карла І»), і, звісно, гумор – над собою лінним».

Ви все ще сповненні бажання перебороти свою лінь та викоринити її повністю? Не треба. Краще почніть з нею дружити та співпрацювати, і життя одразу стане легше і приємніше. Але пам'ятайте, що співпрацювати також треба вміти.

Валерія ЯРОВКІНА

Коти – найкращі приклади правильної «дружби з лінно»

«ЗАГОВОРИ, ЩОБ Я ТЕБЕ ПОБАЧИВ»: Як у Дніпрі проходять поетичні вечори

Поетичні вечори в стилі Ksi

Певно, у кожного з нас є поетична збірка, яка занадто довго пролежала у шафі без діла. То, може, настав час показати світу свою майстерність та стати учасником поетичних вечорів? Потрібно зауважити, що в Україні літературним пером активно орудує саме молодь. Вона підносить поезію на якісно новий рівень, поєднуючи її з перформансом. Так, наприклад, на другому міжнародному фестивалі актуальних поетичних практик «Kiev Poetry Week» можна було побачити колаборації поетичних текстів з музичними творами, відеоартами тощо. Ну, а де ж у Дніпрі проводяться подібні заходи, як вони проходять та що для цього потрібно? «Гончар Інфо» знає відповіді.

Що потрібно для участі у поетичних вечорах

Як не дивно, стартовий пакет по-

ета-початківця – це ви, ваші твори та натхнення. Таким простим рецептом поділилася Юлія Головка, znana авторка серед дніпровських поетів як «Susy»: «Що потрібно для участі? Ясна річ – потрібно писати. Писати вірші, прозу, музику. А потім приходити і читати. Якщо Ви пишете для себе і маєте від цього задоволення – це одна річ. Але читання віршів незнайомим людям, споглядання їхньої реакції, спілкування з ними зі сцени – саме це дарує справжню наснагу. Це неначе відпускати справжнього себе на волю».

Де почати?

Одним з найкращих місць для поетичного дебюту є вільна художня майстерня «Ksi Prostir». Їхня мета – знайти талановитих людей, про яких ще ніхто не чув, та показати їх спільноті. Та перш за все, хочеться підкреслити, що їх формат далекий від вільного читання. Там створюються справжні івенти, кожен з яких має свою неповторну ідею, тему та атмосферу. Організатори «Ksi Prostir» підходять до цього дуже відповідально: «Ми намагаємось

зробити цільний захід, аби донести до публіки певну думку. А якщо мікрофон буде вільним, то у глядача може залишитися суперечливе відчуття від вечору», – пояснює Іва Найденко, один з організаторів простору. Та, безперечно, усе не так страшно, як здається на перший погляд. Організатори завжди готові допомогти поетам у підготовці до івенту: від створення концепції до пошуку музикантів, якщо він необхідний. «Насправді, якщо людина не визначилася із концептом, то ми у цьому допоможемо. Ми спілкуємося з поетом та виділяємо головне. Справа митця – знати, що він хоче передати слухачу, а ми вже думаємо якими засобами це здійснити», – розповідає Іва. Тож, якщо Ви хочете вдосконалити свої навички читання або презентації, поспілкуватися із людьми з цієї сфери чи отримати фідбек, то саме час сказати поетичним вечорам своє «так». Але що робити, якщо хочеш отримати за своє мистецтво якусь винагороду?

Прийшов, прочитав, переміг

Певно, ніщо так не налаштує людину на підкорення нових вершин, як здорова конкуренція. Це стосується і навчання, і роботи, і звісно, поезії. Тож, якщо Ви готові взяти участь у поетичному турнірі, то ось деякі з них.

Захід: «Ви не слухаєте»

Цей поетичний фестиваль проходив у «Махно ПАБ» вже чотири рази. За перемогу в ньому змагаються багато претендентів, бо приз за перше місце – це 2000 гривень, а також друку власної збірки поезій.

Захід: «POETRY»

У Дніпрі подібний турнір проводиться вже друге. Цього року до його фіналу вийшли і Богдан Звоник, студент 2 курсу ФСЗМК. Фото 3 «Виступ Богдана на турнірі «POETRY» На турнірі сподобалось: цікаві репланти,

«Махно Паб. Поезія в Підпіллі»

«Виступ Богдана на турнірі»

досвідчені судді та й суперники не дадуть засумувати. Давали «серйозні» подарунки: за перше місце ти магнеш 2000 грн., за друге – організацію сольного поетичного вечора, за третє – запис трьох твоїх віршів у аудіо форматі. Непоганий стимул, як на мене.

Виходить, у нашому місті здатні оцінити творчість молодих поетів належним чином. Але виникає наступне запитання...

Чи можна оцінити поезію?

На це питання не можна дати од-

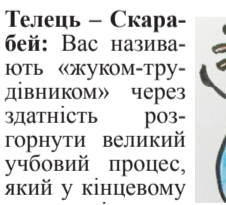
нозначної відповіді. Скажімо, Юлія Головка вважає так: «Особисто я отримую набагато більше задоволення від читання, коли поезія поза будь-якої конкуренції. Я проти конкурсів та змагань у такій справі!». Богдан же висловився по-іншому: «Важко сказати, з одного боку – судити творчість, то доволі суб'єктивна справа, а з іншого – завжди приємно, коли твоє оцінюють вище за усіх інших». А якою є відповідь для Вас?

Аліна ВОВКОБОЙ

ФАКУЛЬТЕТСЬКИЙ ЖУК, Або дзижчання по-травневому

Овен – Бджола: Ви працюєте комашка. Маючи певну мету, обов'язково її досягнете, наприклад, зібрати кілька тон нектару у вигляді балів. А завдяки добре розвинутому ношу Ви краще від всіх в аудиторії відчуваєте аромат контрольних, заліків і сесії, які вже насуваються, а тому з легкістю оминаєте «перешкоди». У травні Вам треба працювати «у поті чола»: зараз викладачі мають «квіти», у яких чимало «нектару» для Вас. Працюйте старанно і намагайтеся у цей період сконцентруватися виключно на меті. Не треба жалити своїх одногрупників. Це погіршить Ваш настрій.

Телець – Скарабей: Вас називають «жуком-трудівником» через здатність розгорнути великий учбовий процес, який у кінцевому результаті доведе до ідеальності. Від маленької похвали до п'ятірки на заліку. Але навіть такі відповідальні жучки лінуються. Займаючись «нічогонеробленням», Ви можете «підбивати» на це інших скарабей, які котять свій «шар навчання» до початку сесії. Через це можуть виникати непорозуміння. Зірки радять Вам у травні займатися виключно справами. Аби потім Ви могли відпочивати, а не швидко пересуваючи своїми лапками, у паніці бігали до викладачів.

Близнюки – Богомол: Ви ексцентричний та спортивний жук, адже своїми лапами вмієте спритно боксувати і дати опір кривдникові.

Саме тому у Китаї «стиль боротьби богомола» взяти за основу нового методу в бойовому мистецтві «Ушу». Також Ви вправно маскуєтесь. Оточуючі інколи не розуміють чи то Ви збираєтесь «атакувати», чи просто обмірковуєте плани на день. Зірки рекомендують аби Ви у травні активізували свої бойові навички на «ринзі» навчання. Не відводьте очей від своєї здобичі – балу. Хапайте його, а потім насолоджуйтесь, переглядаючи сторінки своєї заліковки.

Рак – Божа корівка:

Ви дуже призначений жук. Чого тільки варта Ваша назва. Втім, це лише на перший погляд. Якщо Вас скривдять, то Ви будете обороняти свою честь і гідність різноманітними способами. Але, як правило, у Вас немає проблем у комунікації з колегами та викладачами, оскільки Ви звикли не доводити непорозуміння до конфлікту. Зірки рекомендують Вам з початком травня надолужити свої борги у навчанні, щоб вони не обтяжували Вас. Ви швидко вправетеся із цим завданням, будучи одним з наймоторніших жуків на факультеті: 85 змахів крилами на секунду це не абищо.

Лев – Жук-носоріг:

Ви належите до сильних жуків, котрі своїм рогом можуть знести будь-яку перешкоду на своєму шляху. Але у Вас можуть виникати труднощі з активністю на парах: нерідко «полюєте» за знаннями саме вночі, а вдень трохи куняєте. Тому питання «недосипу» для Вас завжди актуальне. Зірки рекомендують Вам

у травні шукати натхнення для написання курсової, створення презентації і т.д. саме вдень. Аби потім Ви не рахували «слоників» на парах та не чули, як похрускують Ваші лапки від надмірної кількості кави. Щоб постійно тримати себе в тонусі, дивіться на календар та рахуйте дні до залікового тижня.

Діва – Метелик:

Ви досить активна комаха, яка намагається виконувати кілька завдань одночасно за короткий термін. Вам вдається не накопичувати велику кількість недороблених робіт. Якщо ж відчуєте попереджувальну вібрацію у вигляді списку справ з позначкою «недо-», то вчасно беретеся за неї і доводите до кінця. У травні зірки радять не сполохати себе неприємними передчуттями перед сесією. Контролюйте емоції, правильно розставляйте акценти у навчанні та частіше заходьте до викладачів на кафедру. До речі, у Японії вважають: якщо метелик залетів до кімнати – це на щастя.

Терези – Жук-бомбардир:

Ви належите до найбільш озброєного виду жуків, які вдало «бомбардирують» не тільки своїх кривдників, але і навчальний процес. Але Вам потрібно вчасно за нього взятися. Інакше не встигнете надолужити згаяне. Тому травень вважається останнім стрибком, який Вам потрібно здійснити, починаючи з першого дня цього місяця. Намагайтеся розпланувати його правильно, щоб Ви все встигли. Ваш порятунковий слоган: «Пурхай як метелик, жаль як бджола».

Скорпіон – Коники:

саме про Вас завжди говорять як про найоптимістичного жучка. Веселий стрибунець, котрий плигає з пари на пару, не втрачаючи енергію. Тим паче зараз. З настанням весни, коли сонечко пригріває з кожним днем, Ви не можете бути не в гуморі. Це й правильно, оскільки зірки прогнозують, що, зберігаючи такий настрій, Вам вдасться виконати всі завдання на відмінно і «дострибати» до п'ятірок на сесії. А ось чого вам слід уникати у травні, так це конфліктних ситуацій з викладачами. Бо «дострибаєтесь» лише до прездачі і пісні про зеленого коника-стрибунця.

Стрілець – Цвіркун:

Ви належите до найбільш співучих комах на факультеті. У компанії з Кониками можете виконати будь-яку симфонію, яка здатна заворожити аудиторію. Тому зірки радять Вам використовувати свій «мелодійний голосок» протягом місяця, а також під час залікового тижня і сесії. Цей «магічний прийом» допоможе «налаштувати» викладачів на потрібний лад. Але не слід забувати, що з «королівським» списком невиконаних домашніх завдань та з постійною відсутністю на парах, навіть магія може бути безсила.

Козеріг – Жук-світляк:

Ви справжній «живий ліхтарик», котрий здатен освітлювати навіть найтемнішу кімнату знань. Саме тому Вам вдасться не блукати серед «нетрів невиконаних робіт», а швидко знаходити вихід з будь-якої ситуації (навіть якщо Вас

зненацька застане модульна робота на парі, а Ви не готові). У травні активізуйте свій ліхтарик, оскільки зірки не виключають, що працювати Вам доведеться вночі. Не переймайтеся, Ваші старання будуть оцінені якнайкращим чином.

Водолій – Жук-геркулес: Ви досить сильний жук, котрий здатен підняти будь-який тягар. Але у травні Вам потрібно проявити «геркулесову» силу у навчанні. Саме вона допоможе досягти мети і відіграє чималу роль у Ваших рейтингах успішності. На Вас чекатимуть чимало «перешкод»: модулі, заліки, курсові, сесія. Зірки радять Вам бути витривалішим і пам'ятати, що жодне Ваше зусилля не буде марним. «Здолавши» останній місяць наполегливого навчання, на Вас чекатимуть привілеї.

Риби – Жу-желниця:

Ви належите до витривалих хижих жуків, котрі полюбують полювання незалежно від доби. Якщо Вам буде потрібно «полювати» на знання вночі, то Ви з особливим хистом виконаєте це завдання. У травні Вам потрібно продовжити «сезон полювання» за балами, бо зараз часу гаяти не можна. Розпочніть з найлегшої «здобичі» (предметів, котрі Ви можете колоти, як горіхи), а закінчуйте більш спритною, за якою Вам потрібно буде «побігати». Вдавайтеся до хитрощів, котрими Ви зможете «заманити» потрібний бал. Але будьте обережними, аби їх не викрили викладачі. Інакше жодна «приманка» не спрацює.
Вікторія ДУЛІНОВА
Малюнки - Світлана Юрченко

АНДРІЙ РУБЛЬОВ:

«Мені подобається дарувати позитивні емоції людям»

З позитивом та гумором приємніше йти по життю. Саме такого кредо дотримується наш наступний герой рубрики «В об'єктиві», усміхнений та впевнений у собі ведучий різноманітних заходів Андрій Рубльов. Колишній радіоведучий поділився з нами своїм життєвим досвідом на шляху до успішної кар'єри та розповів, що допомагає йому насолоджуватися життям на всі 100 %.

Андрію, вітаю. Розкажіть, чому Ви вирішили зайнятися проведенням заходів?

Привіт. Якщо чесно, то я вже й не можу згадати, як і коли таке рішення прийшло в мою «світлу» голову. Зараз вже здається, що я все своє життя цим займався. Можна сказати - народився «з мікрофоном в руках». А взагалі пам'ятаю, що я ще зі школи постійно був на сцені, проводив усі свята в школі, потім і в інституті був незмінним ведучим будь-яких подій. Без КВНу не обійшлося, звичайно. Як і всі студенти працював. У моєму випадку - довгий час пропрацював МС в одному з нічних клубів. Потім «нічне» ведення перейшло в «денне»... Так і понеслося. Мені це подобається, я отримую справжнє задоволення від мого «хобі». Я безмежно щасливий, коли бачу посмішки людей в залі, коли вони отримують задоволення від моєї роботи.

На початку нашої розмови Андрій з посмішкою на обличчі попросив звертатися до нього на «ти», адже так набагато комфортніше вести діалог.

А як ти вважаєш, якими якостями повинен бути наділений професійний ведучий?

В першу чергу, ведучий масових (і не дуже масових) заходів повинен бути позитивним, тактовним і розумним. Професіоналізм буде у тебе на цих трьох складах.

Андрію, ведучий завжди має бути веселим та драйвовим. Від чого у своїй роботі ти кайфуєш найбільше і як поповнюєш свої запаси енергії?

Найособливіше у моїй роботі - це енергетика ... Саме енергія заходу (якого роду воно б не було). Ти віддаєш весь позитив, заряд емоцій залу, а отримуєш у відповідь все це в десятикратному розмірі. Мені подобається дарувати позитивні емоції людям (сміється).

Мій секрет, який допомагає тримати мене у формі, доволі простий. Напевно, я не відкрию Америку, але спорт, друзі, улюблені захоплення - це і є моєю енергією. Звісно, найголовніший заряд бадьорості я отримую від родини. Це допомагає мені працювати та насолоджуватися життям на всі 100%.

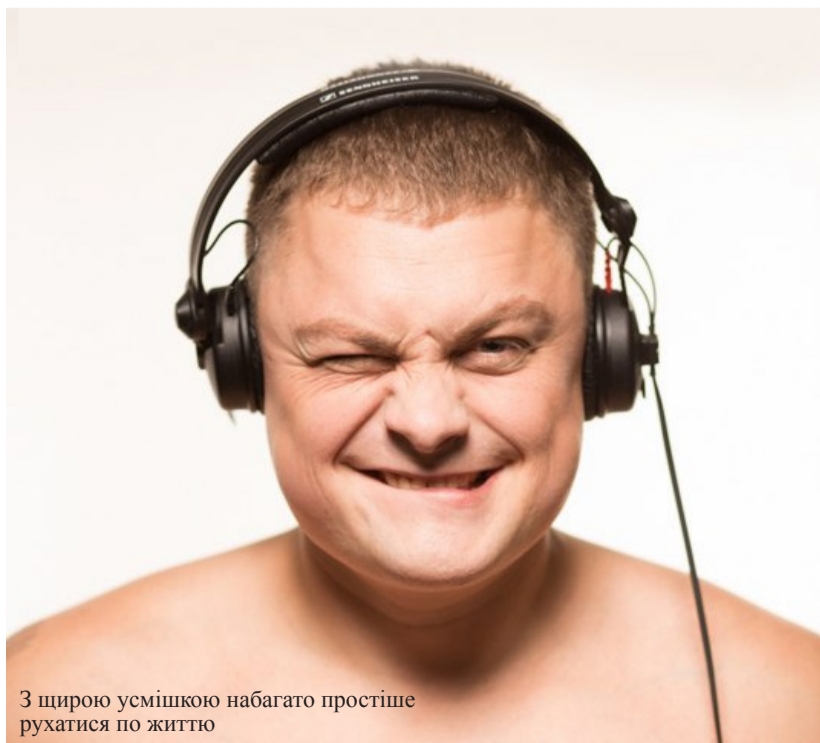
Яким був найнезвичайніший захід, який ти проводив та чи часто траплялися курйози під час твоєї роботи?

Ти знаєш, за 19 років кар'єри ведучого їх було стільки, що деякі вже й не згадаєш. Скажімо так (підемо від зворотного) - у мене було мало заходів, від яких залишався «осад» на душі. Але, чесно зізнаюся, найбільше я люблю «великі» заходи з величезними сценами і «багатотисячним» глядачем (великі концерти, Дні міста). На таких святах втомлюєшся більше, але енергетика просто божевільна!

Андрій впевнений, що найголовніше на заході - це енергетика

«Я безмежно щасливий, коли бачу посмішки людей в залі, коли вони отримують задоволення від моєї роботи»

З широкою усмішкою набагато простіше рухатися по життю

Курйози трапляються постійно. Здебільшого вони пов'язані або з помилками організаторів, або зі спілкуванням з глядачем (у конкурсах тощо). Ось тут-то і доводиться звертатися до досвіду свого «в стилі КВК» минулого. Уміння гарно вийти з будь-якої ситуації, зробити так, щоб глядач не запідозрив, що це «не за сценарієм» - це і є, напевно, досвід. Напевно вже він дає можливість не так «труситися» перед заходом і займатися «шліфуванням». Зараз мені з цим простіше, ніж півтора десятка років тому.

Більшість жартів народжуються експромтом, в процесі імпровізації, або заздалегідь прописуються?

День міста (Ялта), 2013

Переважно, це все експромт. Ти дивишся на реакцію аудиторії і працюєш вже на «особливий» випадок (звичайно в рамках сценарію).

Ти багато років пропрацював радіоведучим на дніпровській радіостанції «RadioMix». Чи допомагає тобі досвід радіоведучого у твоїй сьогоденній роботі?

Так, з 17 років кар'єри радіоведучого я - 11 віддав саме RadioMix. Але в радіо бізнес я прийшов саме з «івентів». Радіо і заходи існували паралельно ...

Напевно, досвід ведучого заходів більше допомагав радіоведучому. Різня лише в тому, що в ефірі у тебе

менше контакту з аудиторією, ти в ефірному вакуумі, а на заході - в тісному контакті з глядачем!

Як ти потрапив на радіо? Як взагалі можна стати радіоведучим?

В ефір я потрапив знову ж випадково. Все починалося (як і у багатьох моїх колег) з доброго КВНу. У 1998 році ми з командою робили серію гумористичних програм на одній з місцевих станцій. Потім продовжив створювати програми подібного характеру на інших радіостанціях. А ось з 2000-го вже став лінійним провідним ефіру на одному з «радіо-холдингів», де так само робив ще й авторські програми, займався продакшеном.

Як людина з досвідом роботи на радіо, що ти можеш порадишити починаючим радіоведучим?

В першу чергу, потрібно широкіше вірити в себе. Займатися саморозвитком, багато читати, не боятися дізнатися щось нове. Потрібно бути наче губкою, що поглинає в себе знання, щоб потім цим можна було поділитися з оточуючими. Ти повинен бути цікавим аудиторії! Ну і, звичайно, бути позитивною людиною!

Анастасія ГЛУЩЕНКО
Фото надані Андрієм Рубльовим